

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

גיליון מס' 235 | כו' תשרי התשפ"ב

פרשת בראשית

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה תל אביב ירושלים באר שבע
19:00	17:55	
19:01	18:04	
18:59	17:49	
19:01	18:06	

הגיליון הוקדש

לעיני מרת מפרט בת רחל ז"ל

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

ידיד ע"י עמותת דרך הבעש"ט ער. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

היום והלילה בחיים שלך

הייסורים נראים רעים ושליילים, אבל אחרי שהצדיק מגיע מכוח הכאבים לקרבת ה', לדביקות ולהכרת האמת אזי הוא מגלה כי כל הכאבים שעבר היו לטובתו בבחינת **"טוב לי כי עניתי למען אֶלְמֶד חֻקֶיךָ"**. וזהו **"וַיֵּרָא אֱלֹקִים"** - דהיינו מידת הדין שהייתה לי עד היום עם כל הכאבים שעברתי בחיי - רואה אני כעת את מידת הדין **"כִּי טוֹב"** - זה היה טוב, זה מה שהביא אותי להכנעה ולדביקות בורא.

חשוב לדעת: אי אפשר לדלג שלבים בעבודת ה' ויש לחכות בסבלנות ובאמונה עם ריבוי תפילות ולזכור שאחרי **"וַיְהִי עֶרְבַּב"** נהיה **"וַיְהִי בֹקֶר"**.

"עֶרְבַב" זה מלשון ערבוביה ובילבול, בהתחלה יש לאדם בילבול מושגים ואי בהירות בעבודת ה'. מצב כזה יכול לקחת שנים על גבי שנים, לא יתכן שמיד בתחילת הדרך כבר הכל ברור ובהיר. לעיתים קרובות מצב זה של **"עֶרְבַב"** מקשה מאוד על האדם וזה בכדי להביא אותו לתפילה תמידית, **"הוֹרְנִי ה' דְרָכֶיךָ"**, **"תְּעִיטֵי כֶּשֶׁת אֲבֹד"**. אולם הנקודה הפנימית ביותר בשלב של **"עֶרְבַב"** זה ללמוד מכך שכל הבהירות שכן יש לו בעבודת ה' אינה שלו אלא רחמי ה' עליו, ואז זוכה ל**"וַיְהִי בֹקֶר"** - נהיה לו אור, אבל הן בערב והן בבוקר יש לשון **"וַיְהִי"** - כלומר צער, כי בערב יש צער שלא ליפול לייאוש ובבוקר יש צער שלא ישכח שזה לא שלו. ועל זה סיים **"יּוֹם רְבִיעִי"** - האור והיום זה כשמגיע לבחינת דוד המלך, שזוכה לענווה ושיפלות שהיה רגל רביעי במרכבה.

שבת שלום ומבורך

בפסוק ט"ז כתוב **"וְאֵת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֵת הַמָּאוֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה"** ובפסוק י"ח נאמר שוב **"וְלַמָּשָׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב"**.

והיקשה הילקוט שמעוני, **"מפני מה נכפלו הדברים? אם לעניין המאורות הלא כבר נאמר **"אֵת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם"**. אלא אלו הצדיקים שהם שולטים בשמש ובירח שנבראו להאיר ביום ובליילה"** מבואר מתוך דברי הילקוט שמעוני שפסוק זה מדבר על הצדיקים, ואנו ננסה לבאר זאת על ידי דרך עבודת ה'.

"וְלַמָּשָׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה" - כידוע המילה **"יום"** מסמלת הצלחה ואור. ואילו המילה **"לַיְלָה"** מסמלת כישלון וחוסר הצלחה. מכאן רואים את דרכם של צדיקים למשול בזמני ההצלחה שלהם, שלא לקחת את ההצלחה ולזקוף אותה לעצמם. **וכן בלילה** - כשמגיעים רגעים של משבר וכישלון, לא ליפול מזה לייאוש וחידלון, אלא ללמוד מזה את אפסיותם והכרת האמת שלהם בלי רחמי ה'.

"לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ" - בשלב יותר מתקדם בעבודת ה' הצדיקים נמצאים בעיקר ב**"אור"**, הם מצליחים בעשייה דקדושה וכעת העבודה שלהם לזהות איך שבתוך האור ישנה נקודה של חושך, - דהיינו **"לא לשמה"** - ואז עליהם להבדיל שנקודת **"החֹשֶׁךְ"** שהתגלתה כאן זה **"האני האמיתי"** ומזה גלגות ש**"האור"** והעשייה החיובית שהייתה כאן זה הרחמים של ה'.

"וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי טוֹב" - לכל הדרך הנפלאה הזאת אי אפשר להגיע בלי כאבים, אולם בתחילת העבודה

יש לי שאלה

קורס הגנה עצמית לילד

לתת לו תחליף. ב"ה יש כל מיני תחליפים, קורס שחיה, טיול לצפון, שייט באיזה מקום מעניין שימשוך את לבבו, ואפילו משחק יפה יכול פעמים להוות תחליף לילד. העיקר הוא שראוי מאוד לתת לו תחליף במקום הקורס, כדי שיפצה את הנפש הבהמית שלו. יש מצבים אפילו שאנחנו ממליצים על רכיבה על סוסים.. וכדומה, וכל אחד לגופו. וה' יזכה שבעזרת ה' הילדים שלנו ושל כל עם ישראל - יתחברו לתכנים חיוביים וישמרו על עדינות נפשם. **אמן כן יהי רצון.**

לימדו אותנו בעלי המוסר. והתנועה החיצונית (של הלחימה וכו') משפיעה על הפנימיות, ואם אנחנו שולחים את הילד שלנו לקורס של הגנה עצמית ששם מלמדים אותם איך לתת אגרופים ובעיטות. וכל הנושא שם הוא סביב מכות, אם יתנו לך מכה פה תענה ככה'. 'אם אתה נתן מכה מפה, והוא יתן לך מכה משם... וכו' וכו' **איך נצפה ממנו אח"כ לעדינות ולעבודת המידות?** ולכן זה לא בריא ולא רצוי כלל וכלל. ולגבי העצה איך להוריד אותו מהרעיון. אני הייתי מציע שלא לומר לו את זה בדרך של **"לא!!!"** אלא

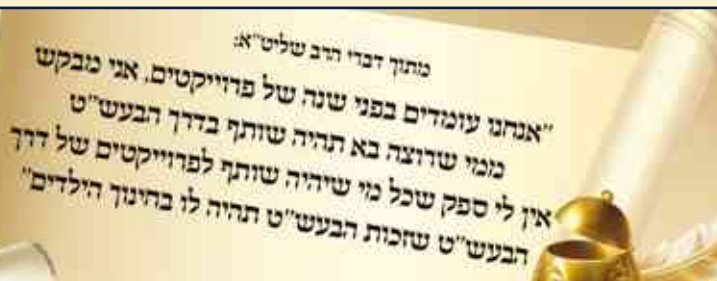
חבר מהכיתה של הבן שלי לומד קורס הגנה עצמית, והבן שלי רוצה מאוד ללכת, האם זה בסדר? במידה וזה לא שייך, השאלה היותר גדולה - איך אני מורידה אותו מהרעיון?

תשובת הרב:

לאמא היקרה, זו שאלה מצויה והורים רבים שואלים זאת. התשובה היא, שקורסים העוסקים בהגנה עצמית ובלחימה ולא משנה באיזה עטיפה עטפו את הקורס... אינם בריאים לנפש האדם והילד בפרט. והסיבה כי **"אחר המעשים נמשכים הלבבות"** ככה

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

בא לזכות להיות שותף!
054-8424530

מרתק! הויכוח בין קין להבל עדיין לא הסתיים!

אפשר לפתח כשרונות אבל מומלץ לדעת כיצד לשמר אותן

ממש לפני שנה קרה משהו מיוחד בעם ישראל!

עלון "דרך הבעש"ט" פרץ את גבולות הריבוע והפך להיות מופץ מאילת (דרישת שלום חמה למפיצים היקרים שלנו שם...) ועד צפת ושלומי. ואפילו מאתר החרמון כבר שמעתי שצלצלו למערכת להתעניין... מי יודע אם התקופה שאנחנו עוברים היא לא דווקא עבור שעם ישראל יחפש להתעורר וללכת בגישה של דרך הבעש"ט שהיא **קירוב לבבות של כל המגורים באחדות לבבות!** אבל זה עדיין לא מספיק! עדיין יש

ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר: על מה היו מדיינין? זה אומר: "בתחומי בית המקדש ייבנה". וזה אומר: "בתחומי בית המקדש ייבנה", שנאמר "ויהי בהיותם בשדה" ואין "שדה" אלא בית המקדש, דכתיב (מיכה ג) "ציון שדה תחרש" ומתוך כך "ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו".

ממש מפליא איך שני אחים מתווכחים על ענין המקדש שכלל לא נבנה בימיהם, עד כדי שאחד מהם הורג את אחיו, מה כתוב בכל הסיפור הזה?

ושכללתי את הזריזות, בניתי מזה משהו ענק. יש כאלו ילדים שנולדים עם מידה חיובית של חסד, מגיל קטן הוא אוהב לעזור לאמא, כבר מגיל אפס היה לו את הגרעין. עברו שנים, הילד גדל, פתח עמותה של חסד, בתי תמחוי... והיום הוא אימפריה. אומר לך קין "אתה רואה את הארגוני חסד הללו? זה קניין שלי". אמנם השורש מה', ובלעדיו לא היינו יכולים כלום אבל אני לקחתי את הגרעין שה' שתל בי ופיתחתי את זה, זה פיתוח אישי שלי. לקחת את זה ממני.

אח של קין נקרא הבל. "ותוסף ללדת את אחיו את הבל". מוכיח הבל את אחיו: איך אתה אומר שקניתי? מה אנחנו בכלל? הבל הבלים! גם אם עבדת עשרים שנה על תאוות האכילה, ושלושים שנה על שמחה, אל תאמר 'קניתי', 'אני בעל הבית על זה', בניסיון הקטן שה' יביא לך אתה מסוגל ליפול ולא להחזיק מעמד.

תראו כמה זה מדהים, התורה מספרת לנו מה הייתה מלאכתו של כל אחד מהם, כל אחד לפי מה ששייך לשורש נשמתו. "ויהי הבל רועה צאן וקין היה עובד אדמה". מדוע הבל נמשך דווקא למלאכה זו? להיות רועה צאן? הסיבה היא: הכבשים חייבים את הרועה על ידם עשרים וארבע שעות ביממה, בשונה מעבודת האדמה שהחקלאי זורע את הגרעין, מכסה את האדמה לישון... מחכה לגשמים, ומכאן והלאה האדמה ממשיכה בלעדיו, את מה שהיא יודעת לעשות. הבל בוחר להיות רועה צאן, להיות על יד אלה שחייבים את הרועה כל רגע ורגע. אם הרועה לא ישמור על הצאן שלו עשרים וארבע שעות, הוא עלול להיטרף. כמו שדוד המלך אמר "תעיתי כשה אובד".

לעומתו קין מרגיש שהוא מתחבר לעבודת האדמה, מדוע? כי הוא טען, שה' נטע באדם את הגרעין של הכשרונות. והאדם מפתח אותם כמו האדמה.

"וישע ה' אל הבל ואל מנחתו" ה' מקבל את הקורבן של הבל, ולא רק את הקורבן אלא גם את הבל בעצמו, שנאמר: "והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו" מה פירוש "גם הוא"? היה צריך להיות כתוב "והבל הביא גם מבכורות צאנו"? אלא באה התורה ללמדנו שהקדוש ברוך הוא בחר לא רק בקרבן של הבל, אלא גם בדרך שלו ובגישה שלו.

"ואל קין ואל מנחתו לא שעה". יש כאן כפילות: אל קין, ואל מנחתו. ה' לא קיבל לא את ההסתכלות של קין על החיים, ולא את הקורבנות שלו. ההסתכלות

הכל בוחר להיות רועה צאן, להיות על יד אלה שחייבים את הרועה כל רגע ורגע.

בווא תשמעו מהלך יפהפה ומתוק מדבש לאניני הטעם בלבד.

כדי להבין מה בעצם הויכוח בין קין להבל עלינו להתחיל מתחילת לידתו של קין: "והאדם ידע את חוה אשתו וטהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את ה'" - יש כאן שני אחים שלכל אחד יש הסתכלות שונה על החיים. על קין נאמר "קניתי איש" איש מלשון חשיבות. קין טוען שהוא 'אישיות'. הטוב שיש בי שמתבטא במידות הטובות שיש לי, הוא קניין שלי, קניתי את זה, לא יכולים לקחת לי את זה. אם עבדתי למשל על מידת הזריזות, קניתי את זה, אני עכשיו בעל הבית של הזריזות.

כמובן שקין אינו כופר במציאות השם, ולכן זה נקרא "את ה'" - קין מודה שה' נטע בו את הגרעין הטוב של מידת הזריזות למשל. אבל אני פיתחתי

כאלה שלא שמעו על האוצרות הגדולים שטומנת לנו הדרך שעליה אמר הבעש"ט שהיא תלווה אותנו לגאולה! עדיין כל מי שרוצה לזכות לעלות לעגלה יכול לקפוץ... אל תגידו שלא אמרתי! בווא נתחיל את השיעור הראשון על הפרשה הראשונה פרשת בראשית, אבל נקדים בשאלה קצרה אך מפליאה מאוד:

קין והבל שני אחים לבדם בעולם, שניהם מביאים קרבן לה', את הקרבן של הבל ה' מקבל ואילו את של קין לא. אבל כשמגיע הרגע שבו מסופר שקין הורג את אחיו מובא במדרש (בראשית רבה כב) ויכוח מפליא שלכאורה לא קשור לכל הסיפור של הקרבת הקרבנות.

<p>בחסות מוניות ברדיטשוב נסיעות בין עירוניות בלבד 1700-700-622</p>	<p>אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה! החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!! חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990 הקו המלא: 03-3090-900 סרטון יומי: 058-3139000</p>	<p>הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע מנחם בגין 24 פתח תקווה בשעה 22:00 בית הכנסת תהילות השם יום חמישי לגברים ולנשים</p>	<p>טכורש 6 בני ברק בשעה 18:00 בית הכנסת אחוזת מרדכי יום שלישי לגברים בלבד</p>	<p>מלצ"ט 41 פינת בורכוב תל אביב בשעה 21:00 בית הכנסת נחלת אבות יום שלישי לגברים ולנשים</p>
<p>לקבלת העלון ולצפייה בשיעורים במייל שלחו אלינו בקשת הצטרפות Derech.alon@gmail.com</p>				

של קין היא עקומה. קין חושב "אני מפתח את עצמי ממה שה' נתן לי".

קין טעה, משום שהאמתי היא שה' עושה הכל דרכך, ה' מזיז את הידיים דרכך, ה' עושה את הכל. לי יש בחירה להודות שאני לא פועל בכוחות עצמי וה' פועל דרכי, או לחשוב שאני פועל בכוחות עצמי, לאחר שקיבלתי את הכוחות מה'.

מדוע התורה סיפרה לנו על 'קין'? כי קין זה אנחנו. כולנו נגועים בקין, הדבר הראשון שקופץ לנו בראש, הוא המחשבה הבכורה שלנו שאומרת לנו 'אנחנו אישיות'. הבל זה הבן השני. טמון כאן יסוד עצום: תראו כמה הקדוש ברוך הוא מתעסק עם קין, וכל זה למה? כי אין לך להתעלם מהמחשבות הראשונות שלך שמדברות בשם הנפש האמיתית שלך, אל תספר לי שאתה כבר בשלב של 'להכיר שהכל זה ממנו', אלא להכיר בהם ולהתמודד עימן.

"ויחר לקין מאד ויפלו פניו" - כשאדם כועס הכל נשכח ממנו, הכעס של קין גרם לו שכל המידות הטובות שהיו לו נעלמו באותו הרגע, ולכן **"ויפלו פניו"** כל הפנימיות - המידות הטובות שהוא חשב שהוא קנה אותן והפכו להיות קנינו - הכל נפל.

"ויאמר ה' לקין... למה חרה לך" איך נפלת בכעס? עד עכשיו סיפרת לכולם שאתה טיפוס רגוע, שאתה טיפוס מיושב... אם אתה מיושב ורגוע למה אתה כועס? איך זה שכל המידות הטובות שלך כבר לא קיימות אצלך? אולי עכשיו תודה שאתה לא צודק. **רואים מכאן יסוד עצום לחיים שלנו:** כל נפילה שיש לאדם במידות באה ללמד אותו שאין לו משלו כלום - אין לך יציבות במידות, אין לך שום קניין ואתה תלוי ברחמים של ה'.

ממשיך הקדוש ברוך הוא להסביר לקין: **"הלוא אם תיטיב שאת"** - כשאתה עושה מעשים טובים תפקידך הוא **להרים** (שאת) אותם אל ה'! כלומר, להכיר שזה לא שלך! כי אם תחיה בטעות בה היית עד היום, **"לפתח חטאת רובץ"** - תמצא את עצמך מתמודד בפניות הקשות ביותר. עד שתתקן אתה אתה מציאות של נפילה, מציאות של כישלון.

"ויאמר קין אל הבל אחיו", **"ויאמר"** - אמירה זו לשון רכה. התורה לא ציינה מה אמר קין להבל, אלא מיד ממשיכה ל**"ויהי בהיותם בשדה"**, מבלי לציין מה אמר קין לאחיו. פלא עצום!!! אבל, לפי מהלך הדברים יש לבאר שבעצם כל מה שהתורה באה לספר הוא רק שקין דיבר עם אחיו בלשון רכה - **"ויאמר"**! כלומר עדיין דעתו היתה שהוא מציאות של רך וטוב, יפה נפש המפרגן לאחיו על שהשם קיבל את מנחתו. ולא מוכן להיות אמיתי, שאין לו באמת מידות טובות...

"ויהי בהיותם בשדה" - התקוטטו היכן יבנה בית המקדש (בראשית רבה כ"ב).

מה להם ולבית המקדש שיבנה רק לאחר כמה אלפי שנים? אלא: יש פה ויכוח על עבודת ה' איך בונים את בית המקדש הפנימי. קין לשיטתו, על ידי "מידות טובות" שאני עבדתי על עצמי להשיג אותם. ואילו הבל לשיטתו, על ידי שתדוך באמת שלך שאתה צריך כל הזמן את הרחמים של אבא, רק ככה תבנה את בית המקדש לך.

"ויקום קין אל הבל אחיו ויהרגו". בסופו של דבר המסלול המוטעה של קין הביא אותו, לשלב של נפילות קשות, והוא נפל ברצח!

"מה עשית קול דמי אחיך צועקים אליי מהאדמה". לפי דרך הבעש"ט אנו מבארים: מה עשית? האם עבדת על ה"מה אנו ומה חיינו"? בגלל שלא עבדת על ה"מה" הגעת ל"קול דמי אחיך".

"ועתה ארונו אפה מן האדמה... נע ונד תהיה בארץ" הקדוש ברוך הוא נותן לקין את הדרך לתיקון, ומהי? דרך הכאבים!

אתה יכול לשמוע "דרך הבעל שם טוב", לקרוא את העלונים כל שבוע, לשמוע שיעורים... אבל עדיין לחשוב שאתה אישיות בכירה. גם לא הנפילות שנפלת במידות כמו כעס וכדו' וגם לא נפילות כמו רצח ל"ע יזיזו את האדם מהטעות שלו, מה כן?? כשהוא טועם מעט כאבים, כשיש משהו שנתקע, שלא הכל הולך כפי התוכניות שלו... זה מה שאט אט נוטע בו את הקניין האמיתי של האמונה ש"אין עוד מלבדו". - שגם את הדברים הטובים שלך, זה **השם מזכה לך**, וכל נקודה חיובית שבך היא גילוי שכינה. את זה יכולים להבין רק לאחר שעוברים כאבים.

לפתע קין מתעורר ואומר: "גדול עוני מנשוא". פה קין מתעורר, רק ששמע את הגזירה שיהיה נע ונד בארץ רק אז הוא מתחיל להיכנע. **כך גם אנחנו**, עד שאנו לא עוברים כאבים, אנו לא מתעוררים.

כאן רציתי להוסיף נקודה מאוד חשובה: איך יתכן שה' נתן לקין להרוג את הבל הצדיק?

ביאר ר' אשר זיע"א: לאחר שהבל ראה שהקורבן שלו התקבל, נכנס הוא לגאווה כזאת גדולה שלא היה שייך לסבול אותו יותר בעולם, ולא הייתה ברירה רק לקחת אותו. **מבהיל!** בתרגום 'יונתן בן עוזיאל' יש ראייה מפורשת לכך. שאמר הבל לקין: "קיבלו את הקורבן שלי כי המעשים שלי יותר טובים משלך". ביאר ר' אשר: פה נפל הבל בגאווה.

ללמדנו: יכול להיות אדם שחי שפלות וענווה וברגע

מסוים הוא נופל בגאווה. אין זה אומר שאם הרגע אתה חי שפלות, שגם ברגע הבא תחיה שפלות, זו **סכנה עד הרגע האחרון**.

לא סתם, הבעש"ט זיע"א והאר"י הקדוש יצאה נשמתם עם הפסוק: "אל תבואני רגל גאווה". עד הנשימה האחרונה אתה בסכנת עולמים שלא תשכח את אבא, שלא תייחס את כל המפעלים והצאצאים שלך לעצמך. זה פחד גדול, תראו את הבל כבר ה' קיבל את הקורבן שלו ובסוף נפל עם גאווה ולקחו אותו.

דעו לכם, אתם לא יודעים איזו מתיקות לחיות ככה, מתיקות שאין כדוגמתה, בגדר הצלת חיים ממש. שלא לדבר על הזכות שיש לך אם בזכותך עוד יהודי יכיר את הדרך הזאת, וכיום יש כל כך הרבה דרכים להיות שותף רק שהיצר אומר לך: "מחר..."

מי מבינו אינו עובר מעברים? בעבודה, בבית, השכנים, הילדים שלך לא שומעים לך. אם אתה חי את ה'הבל' שלך - 'אני כלום, אני חסר אונים, מי אני בכללי, יותר קל לך. כששלחת את הילד לישון, והוא כמו כל ילד נורמלי אומר לך: "לא בא לי" - מה מציל אותך שלא תיפול למקומות המסוכנים הללו? בטבע שלנו אנחנו יוצאים למלחמה מול הילד, אבל אפילו אם תנצח, לא תצליח לישון כל הלילה בגלל ייסורי מצפון שיהיו לך "איזה אבא אלים אני, אני רשע, מה עשיתי? אני לא מצליח בחינוך". יוצא שהוא ניצח אותך כי אתה לא נרדמת כל הלילה מכאבי לב, והוא ישן כהוגן.

רק שאתה מבין שה' מראה לך מי אתה, אתה כלום, אתה לא מבין בחינוך בכלל, אתה לא יודע לחנך, אתה רק צריך את הרחמים של ה'. ואז אתה פונה לילד: "בבקשה, נו, תעלה לישון מתוקי, בבקשה ממך" ומרוב הרכות הזאת זה שובר אותם "לשון רכה תשבר גרם".

כשאתה מדבר ברכות זה נותן לך שמחה ורגיעות, הבית שלך יותר רגוע, האווירה יותר רגועה. כשאתה חי נמוך החיים שלך יותר יפים, יותר פשוטים.

אנחנו בתחילת שנה, "פרשת בראשית" - זה הזמן לברך את כל הידידים והקוראים בשנה של צמיחה ושגשוג ולהמשיך מכאן את הקריאה החשובה של "מי לה' אלי", להיות שותפים ובפרט השנה בכל הפרויקטים שיביאו לעולם את עוד ועוד חיים של שמחה ומתיקות בדרך הבעש"ט.

יהי רצון שנזכה ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפים הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

להצלחת נהודאי בן מזריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני
להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בולספה,
ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וטופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעיהמה, לעיר ניסים סימני בן עליזה
ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול

בס"ד

ללא אורה לילדים

"מוטי, מה נשמע?" יוסי פגש את מוטי במגרש יום לפני חזרתם לשנת הלימודים. מוטי לא עונה, הוא סופר את הקלפים של "עולם ומלואו" כבר בפעם החמישית. "מוטי, אתה כבר חמש פעמים סופר את הקלפים, אני בטוח שגם אם תספר בפעם הששית מספר הקלפים ישאר אותו הדבר. הכל בסדר?"

"יוסי, מחר חוזרים ללימודים" אמר מוטי בקול חלוש.

"כן, איזה פיה..."

"מה פיה, מוטי?"

"פיה, נפגש את כל החברים שלנו, נשחק פדורגל, נשחק בקלפים של עולם ומלואו, יהיו לנו טיולים..."

"הכל נכון, אבל... אבל... מוטי, נצטרך גם ללמד וקשה לי בלימודים, כמה שאני לומד - אני לא מצליח".

"אני מבין אותך..."

"וההורים שלי כל פעם מתאכזבים ממני מחדש, הם חושבים שאני לא מספיק משקיע. אבל אני עושה כל מה שאני יכול, תאמין לי".

"אני מאמין לך"

"אני כבר לא יודע מה לעשות..."

"התפללת לקדוש ברוך הוא?"

"לא, מה אני אטריד את בורא עולם בכאלה שטויות? בטח יש לו

ענינים הרבה יותר דחופים להתעסק בהם"

"חחח, אתה לא מטריד את בורא עולם, להפך, זה בדיק מה שהוא רוצה ממך, השם שולח לנו פאבים כדי שנתפלל אליו וכך בעצם נתקרב אליו. כמו שאבא אוהב שהבן שלו קרוב אליו כל הזמן כך גם השם רוצה שנהיה קרובים אליו תמיד. אתה יודע, ראשי התבות של המלה 'פאב' הם 'פי אלף באתי'. פשוט תבקש ממנו..."

"איך?"

"תבקש: אבא, תזכה אותי ללמוד שאני מצד עצמי לא מסגל ללמד ורק אתה ברחמים שלך יכול לזכות אותי להצליח בלימודים, אבא, בבקשה תציל אותי מהקשי שיש לי בלמידה ותרחם עלי".

"אתה מתכוון, בעצם, להעלות את הקשי להשם?"

"בדייק! כל הכבוד מוטי, רואים שאתה ב'דירה'?"

"ב'דירה הביתה?"

"חחח, לא, ב'דירה הבעל שם טוב".

ילדים יקרים,

פָּלְנוּ נִתְקַלְמִים בְּחַיִּים בְּקִשְׁיִים, אוּ בְּמִקְצוֹעַ מִסֵּם בְּלִמּוּדִים, וְזֶה בְּסִדְרָה. אֲבָל כִּדִּי לְהַצְלִיחַ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַרְחָמִים שֶׁל הַשֵּׁם וְלִכְּוֹן כָּל קִשֵׁי שְׂאֵתָם נִתְקַלְמִים בּוֹ פְּשׁוּט תִּתְפַּלְלוּ לְבוֹרֵא עוֹלָם וְתִבְקְשׁוּ מִמֶּנּוּ שְׂיִרְחַם עֲלֵיכֶם - כִּי זֶה בְּדִיק מָה שֶׁהוּא רוֹצֵה!

עַתָּה לְמוֹדִים מְצַלְחָת.

איפה ויקרא יי אלקים אל האדם ויאמר לו איפה?

איפה ויקרא יי אלקים אל האדם ויאמר לו איפה? תמונת מצב לפני הדרך: הלכתי לאיבוד בתוך הראש שלי יש שתי קולות. קול חלש שכמעט ולא נשמע וקול חזק יותר דומיננטי שלא מדבר אלה צועק! שדופק על השולחן! הקול החזק הזה נכנס אליי מאז שאכלתי מעץ הדעת. זה הקול שאומר לי: את בסדר גמור! את לא אשמה! את המושלמת, זה הם האשמים! לך היו כוונות טובות, זה הם שבאים ברע!את נשמה, את אצילה! זה בכלל האדם... הנחש... שהטעה אותך שאסור לגעת בעץ! ובכלל לדעתי את גן העדן הזה הייתי מעצבת אחרת לגמרי...

הקול הזה גורם לי גאווה אדירה על היותי נשמה אצילה - אני לא חלק מבורא עולם! אלה אני בוראת העולם!

ואז כשאני נופלת בעברה, הקול הזה בא אלי שוב: איך נפלת כך? הרי את נשמה ענקית כל כך?

מכיון שאני לא יכולה להכיל את העצב הזה, נכנס בי הכעס, הגורם לי להאשים את כולם!!!! לא לקחת אחריות. להסתתר. להחביא את הפגמים שלי. את העובדה שאני חסרה. אבל ברקע אני שומעת קול מתוק שקורא לי... אבא שמחפש את ביתו האהובה בכל העולם ולא נרגע לרגע, יצא לחפש אותי בקור בסערה...

ילדתי איפה את? איפה?

אני כאן! צועקת לכיוון השמים. אני נשמה אצילה שלא מתאים לה להיות כאן. קר כאן. חשוך, ולא נעים. ואני לא אשמה בכלום! זה הם אשמים!!! הכתובת ששלחתי לא מובילה את צוות החילוץ אלי, הכתובת אינה אמת! ושוב הקור והיאוש והחושך, העצבות והכבדות - עוטפים אותי עוד ועוד. ושוב אני שומעת את השכינה בוכה עלי... עזבה את הבית ומחפשת אותי בכל מקום... ממאנת להינחם, עד שתמצא אותי... ביתה האובדת:

ילדתי איפה את? איפה?

ושוב אני צועקת בכל כוחי: כאן! במרתף! לקחו לי, שתו לי, בלעו לי. גנבו לי. זה הבעל, הילדים, החמה, הבוס אני בסדר גמור זה הם אשמים! וצוות החילוץ לא מצליח להגיע אלי... הכתובת שנתתי שוב... שגויה ממש. ושוב, היאוש, הדיכאון, הכבדות, הפירוד, הקור והחושך, התגברו מאוד. ברגע של אמת, זעקה אמיתית, קראתי באמת! מאין יבוא עזרי? מאין? מתוך הכלום. מתוך האפס. אבא שבשמים חכה... אני יהודיה שמתוודה. האמת שאני לא אלוקים. האמת שאני בלעדיך כלום, ממש אין. אני לא יותר טובה מאף אחד.

האמת שאני עלה נידף ברוח כמו הבגד שהכנת לי... אף אחד לא אשם. אני לוקחת אחריות. מבקשת סליחה, בבקשה תעזור לי, אבא תציל אותי !!!

ואווו תנחשו מה קרה? הכתובת ששלחתי סוף סוף הייתה נכונה. השם חילץ אותי! השם הוא העונה לכל מי שקרא לו באמת. הבנתי. איפה היא הכתובת! איפה היא הסיבה לחפש את ההכנעה. איפה שלא אפול לעצבות ויאוש.

חזרתי לגן עדן בחזרה.

עובדה!!!

הפצת עלון "דרך הבעש"ט" הביאה למפיצים ישועות גדולות גם לאחר שנים של ציפיה

054-84-24-530

הסיבה: אבא משלם במזומן למי שדואג לחבר את ילדיו אליו איך??? בטלפון אחד במחיר סמלי ללא התחייבות, עד הבית

